

TOPOS

en vrac

Alt Urgel (3)

Espagne
Catalogne
San Joan
San Honorat
Canalda
Coscollet
Organya
...

Ce document est une simple compilation de topos assemblés de bric et de broc.

Il est né d'un besoin très personnel de voir les topos de Passe-Murailles d'une même région réunis dans un seul document simple à imprimer.

Il présente l'intérêt est d'être (potentiellement) plus à jour que certains topos vieillissants, d'être trié par région et de pouvoir être imprimé au format A5 (soit ½ A4)

Il ne tient qu'à vous qu'il soit mise à jour régulièrement.

Pour cela, envoyez un gribouillis papier ou sous forme numérique (scan au format A4, à 300 points par pouce)

à Passe-Murailles passe.murailles@wanadoo.fr

ou bien à la Maison de la Montagne

7, Rue Rossini

64000 PAU

Tel: 05 59 30 18 94

mp.courtois@lamaisondelamontagne.org

.

ou encore à votre serviteur.

pierre.puiseux@univ-pau.fr

bonne grimpe

Avertissement

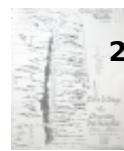

Table des matières (1)

Certains liens sont inactifs car ce sont des photocopies d'ouvrages, à usage personnel, que je ne peut pas mettre en ligne

- #Valldarques - Espero del Castell
- #Roc Galliner - Sud-Natural
- #Obaga - Can 60
- #Obaga - Diedro central
- #Rumbau - Alto Standing
- #San Joan - Chartreuse
- #San Joan - Gran Sostre & Dismi
- #San Joan - Spirit
- #San Joan - Racons
- #Organya - placa d'en Marcel (1)
- #Organya - placa d'en Marcel (2)
- #San Honorat 1
- #San Honorat 2
- #San Honorat 3
- #San Honorat 4
- #San Honorat - Roques del Corbi
- #Canalda 1
- #Canalda 2
- #Canalda - Farinelli
- #Coscollet - Vue d'ensemble
- #Coscollet - accès
- #Coscollet - Aberracio Nocturna (1)
- #Coscollet - Aberracio Nocturna (2)
- #Coscollet - Neuronium
- #Coscollet - Neuronium (2)
- #Coscollet - Festa del Paca
- #Coscollet - Sveltesse
- #Coscollet - Mader Mei

Alt Urgel (3)

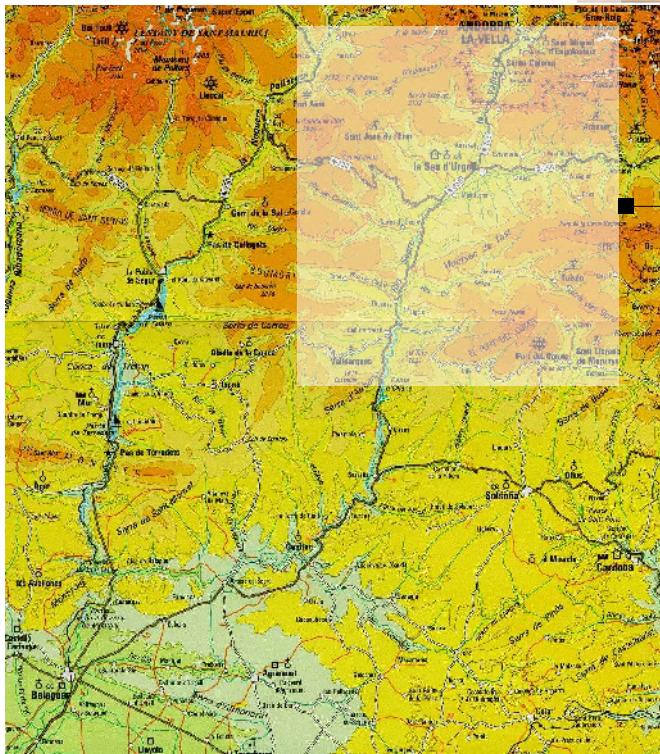
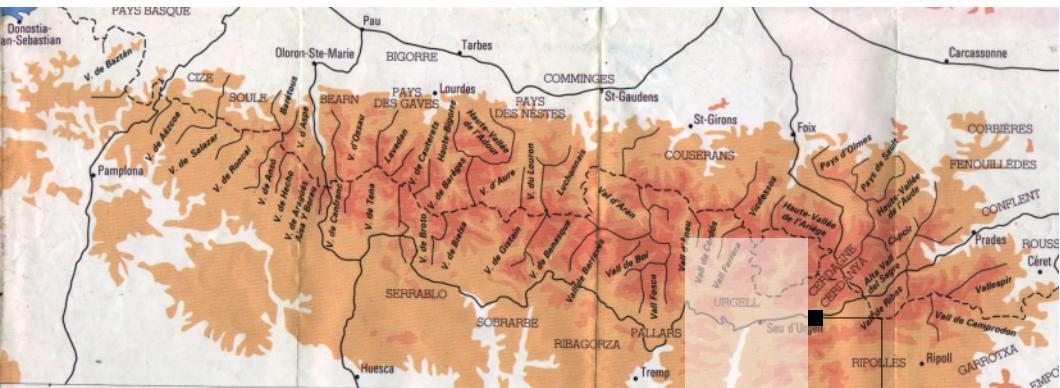

Table des matières (2)

Alt Urgel (3)

Alt Urgel (3)

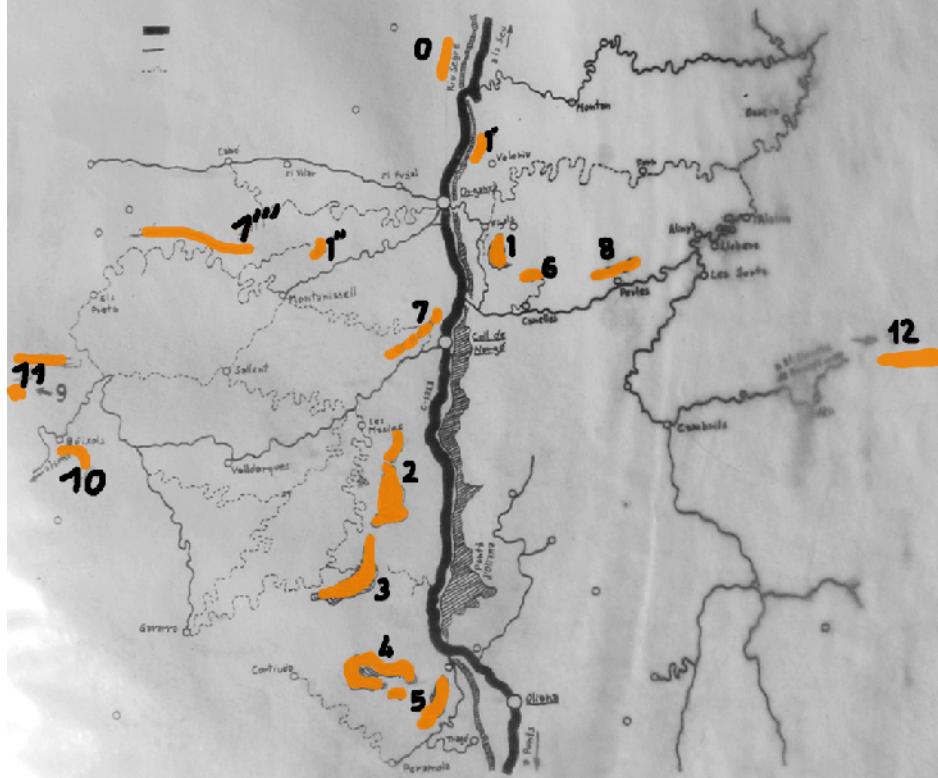
Altres zones d'escalada a l'Alt Urgell

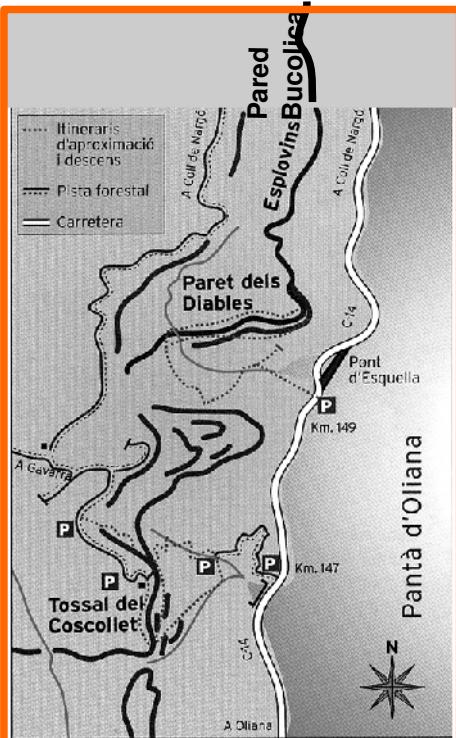
0 - tres Ponts

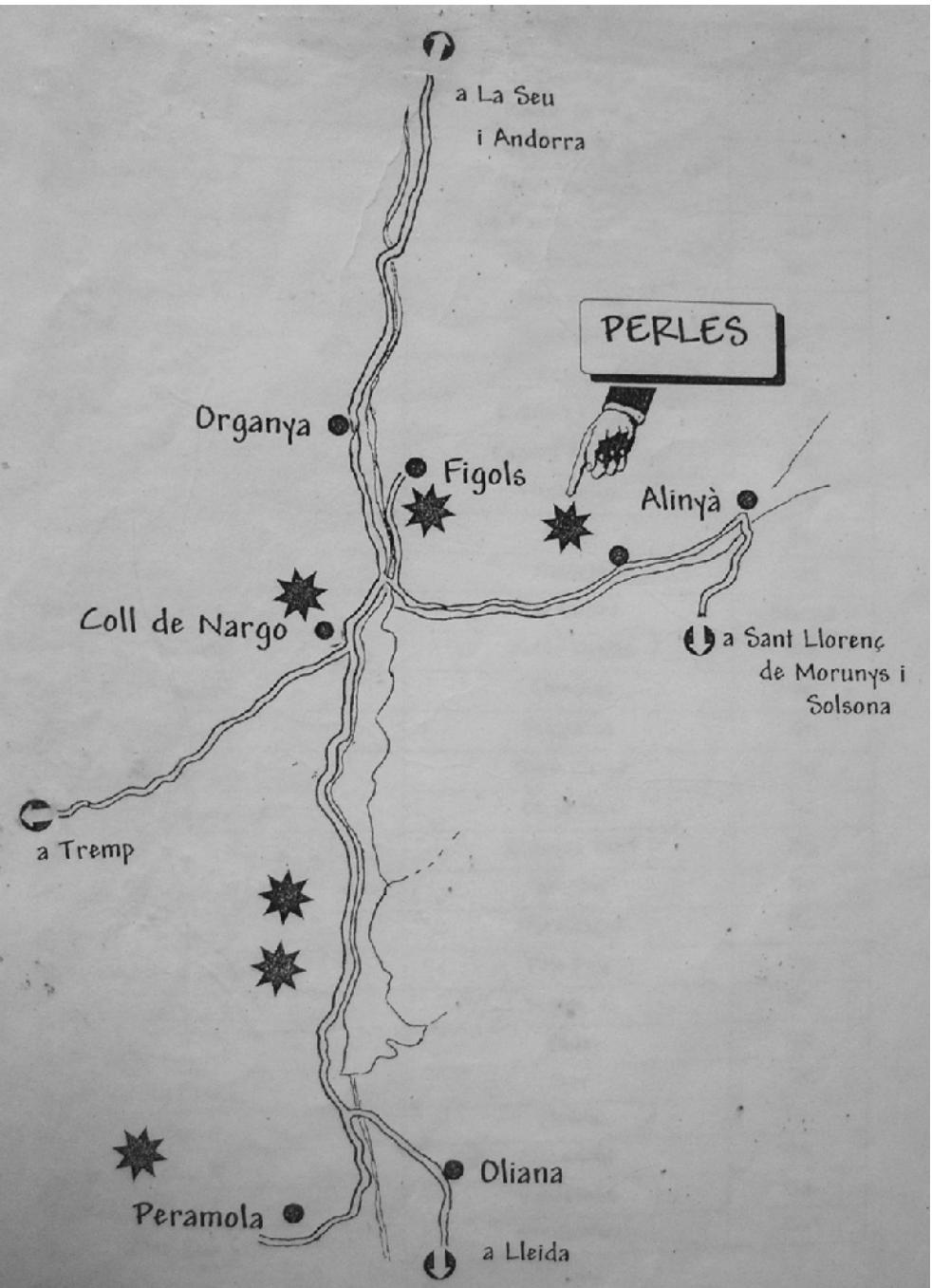
- 1 - Penya Narieda
- 1' - Espero del vent
- 1'' - Sta Fe
- 1''' - Sera de St Joan
- 2 - Cinglera dels Esplovins
- 3 - Tossal del Coscollet
- 4 - St. Honorat
- 5 - Paret de Rumbau

6 - Parets de Canelles

- 7 - Coll de Nargo
- 8 - Perles
- 9 - Abella de la Conca
- 10 - Forat de Boixols
- 11 - Serra de Carreu
- 12 - Canalda

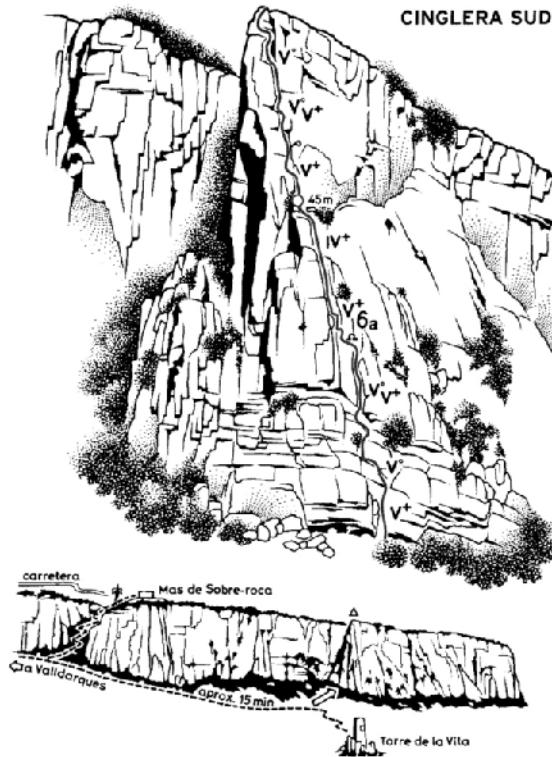

VALLDARQUES. ALT URGELL

CINGLERA SUD

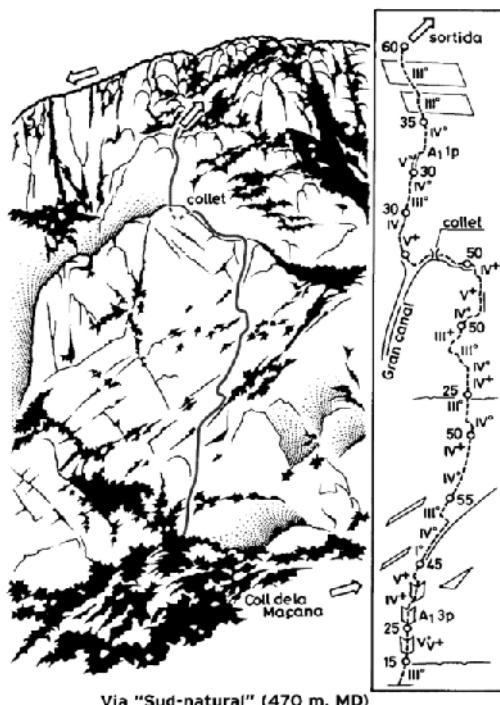
Via "Esperó del Castell" (70 m. MD⁺)

Valldarques

Parlant de llocs bucòlics, sens dubte Valldarques és un d'aquells racons inoblidables de l'Alt Urgell, i la seva serpentejant cinglera S un reclam per tastar un rocam poc corrent. Desconeixent cap via o intent anterior, Jaume Clotet i A. Ballart escullen un marcat esperó davant de la torre de la Vila. L'**Esperó del Castell**

(16-2-03) resta sols com un caprici d'un dia d'hivern, ja que el terreny des de lluny sembla una cosa i de prop tota una altra; la roca demana atenció i la dificultat no minva fins al cim. Cal preveure uns 5 claus variats, tascons i friends mitjans perquè en tota la via sols trobarem un pitó i un pont de roca. Aproximació còmoda des del mas de Sobre-roca (20 min) i retorn quasi immediat al vehicle. En definitiva, un sector adient per a l'hivern i amb moltes possibilitats netejant a consciència. Accés per la ctra. Coll de Nargó-Bóixols. Respecteu l'aparcament privat.

ROC DE GALLINER. ALT URGELL

Via "Sud-natural" (470 m. MD)

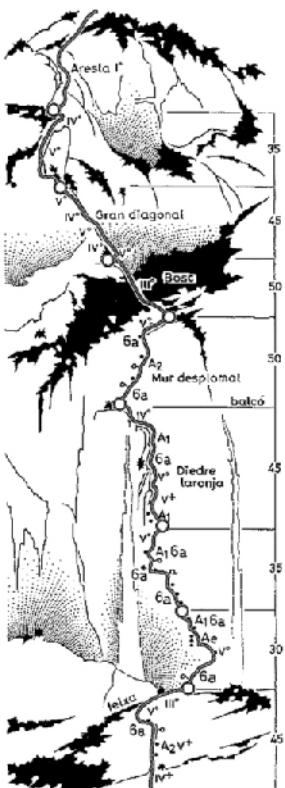
Roc de Galliner

A la comarca de l'Alt Urgell i a l'E de la roca dels Collars hi ha la muntanya calcària del Galliner (1.635 m), amb el seu colossal i complicat vessant S. Després d'una bona ullada, els germans Guillem i Ferran Ullastre posen fil a l'àguila i obren el 1r itinerari de la contrada, el traçat més atractivi *a priori*: la via **Sud-natural** (6-5-03). 2 dies de feina amb 1 bivac a l'alçada del collet són les referències d'una llarga ascensió de quasi 500 m on s'alternen els trams fàcils amb passatges aillats de V+ i algun pas puntual d'A1 a equipar. A la via no hi trobarem res, per tant serà indispensable possuir una bona intuició alpinísticaament parlant i portar uns 6 claus variats, tasccons i el joc complet de *carramols* fins al núm. 4. Roca molt bona en general. Accés per la ctra. de

Perles a Alinyà, des d'on s'agafava el trencall que puja a l'Alzina d'Alinyà. Abans d'entrar al poble, una pista a l'esquerra porta al coll de la Maçana, on aparcarem. La paret ja s'intueix a ponent; baixem per un sender (fites) que ens situarà al seu peu (30 min). Una vegada al cim, cal seguir la cresta cimera a l'IW i decantarnos a la fl al N fins a uns prats i a la pista d'accés, des d'on recularrem fins al coll de la Maçana (30-45 min des del cim). Tranquil·litat garantida i bones perspectives de l'Alt Urgell.

TOSSAL DE L'OBAGA DE LA FONT

Via "Can 60" (330m. ED/A₂)

Alt Urgell

Repassant de S a N, començarem per l'indret menys conegut: el tossal de l'Obaga de la Font. Durant la tardor '01, "Husa" i Emili López obren la via **Can 60** després de diversos atacs. Es tracta d'una línia força mantinguda, aèria i de retirada complicada fins a l'R5, on el terreny canvia radicalment i perd interès i verticalitat fins al cim. És semiequipada i exigent, amb un horari d'unes 7 h. Portarem uns 12 pitons variats, joc de *friends* i pocs tascons. Orientació S. L'accés es fa per la pista asfaltada del mas de Juncàs fins a una cadena on deixem el vehicle. Seguim fins a una font i a mà dreta una pista en mal estat fins a una corba humida on a l'esquerra trobem una pista secundària que porta a unes ruïnes. Aquí deixem la pista i ens endinsem pel bosc direcció a la paret fins a la tartera de la base (unes 2 h). Per al retorn, des del cim remuntem una aresta fàcil fins a guanyar els pendents que porten a la roca Alta (E); just abans d'arribar-hi, davallem a mà dreta per l'únic punt feble desgrimpant amb precaució. Al final travessem a la creta fins a una agulla adossada característica i arribem al coll. Aquí el descens ja és fàcil i evident per pendents d'herba fins a un corriol directe a les ruïnes de la pista d'accés (calculem 1:30 h). Aventura total.

CLUA. LA NOGUERA

CINGLE DE L'OBAGA

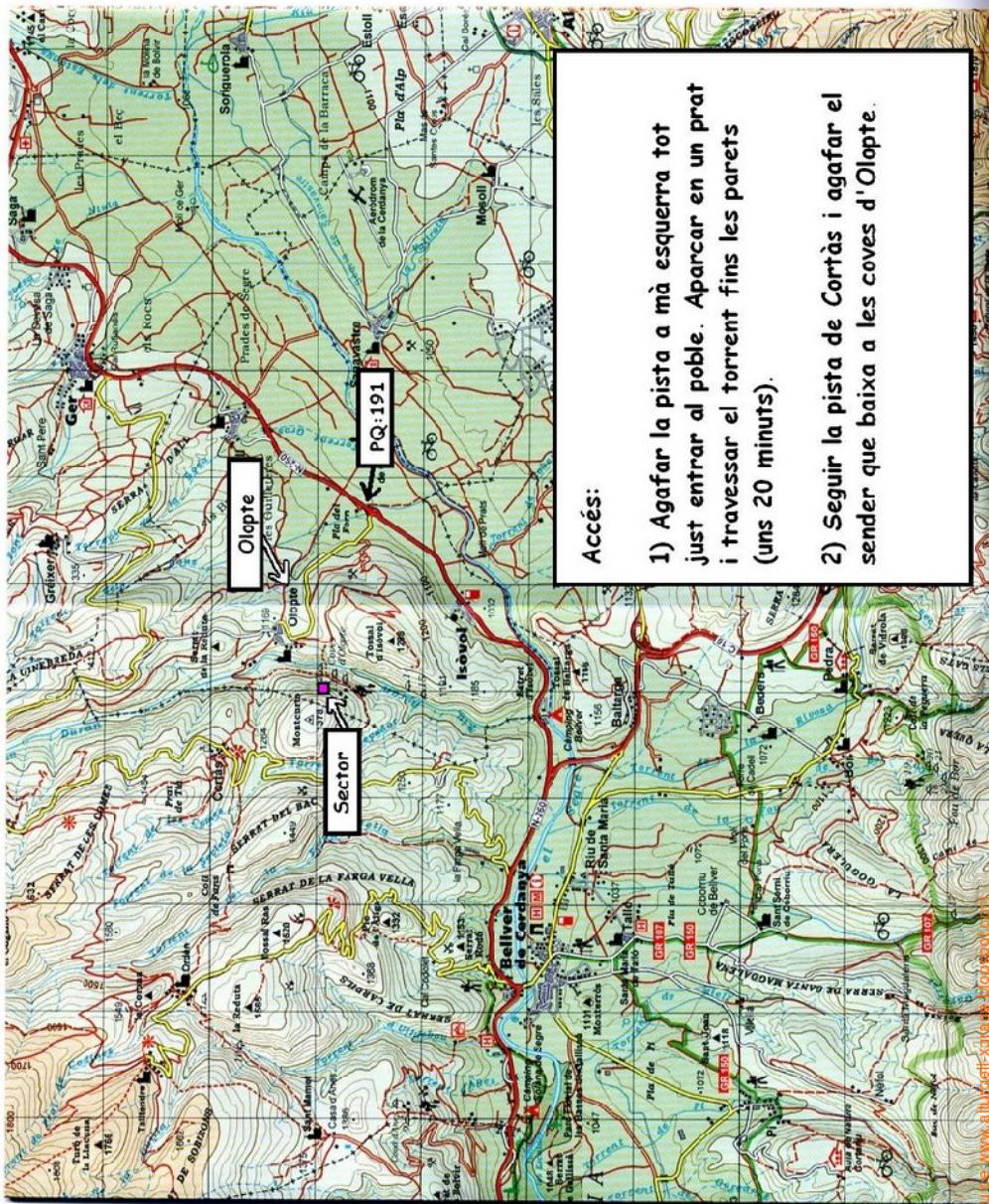

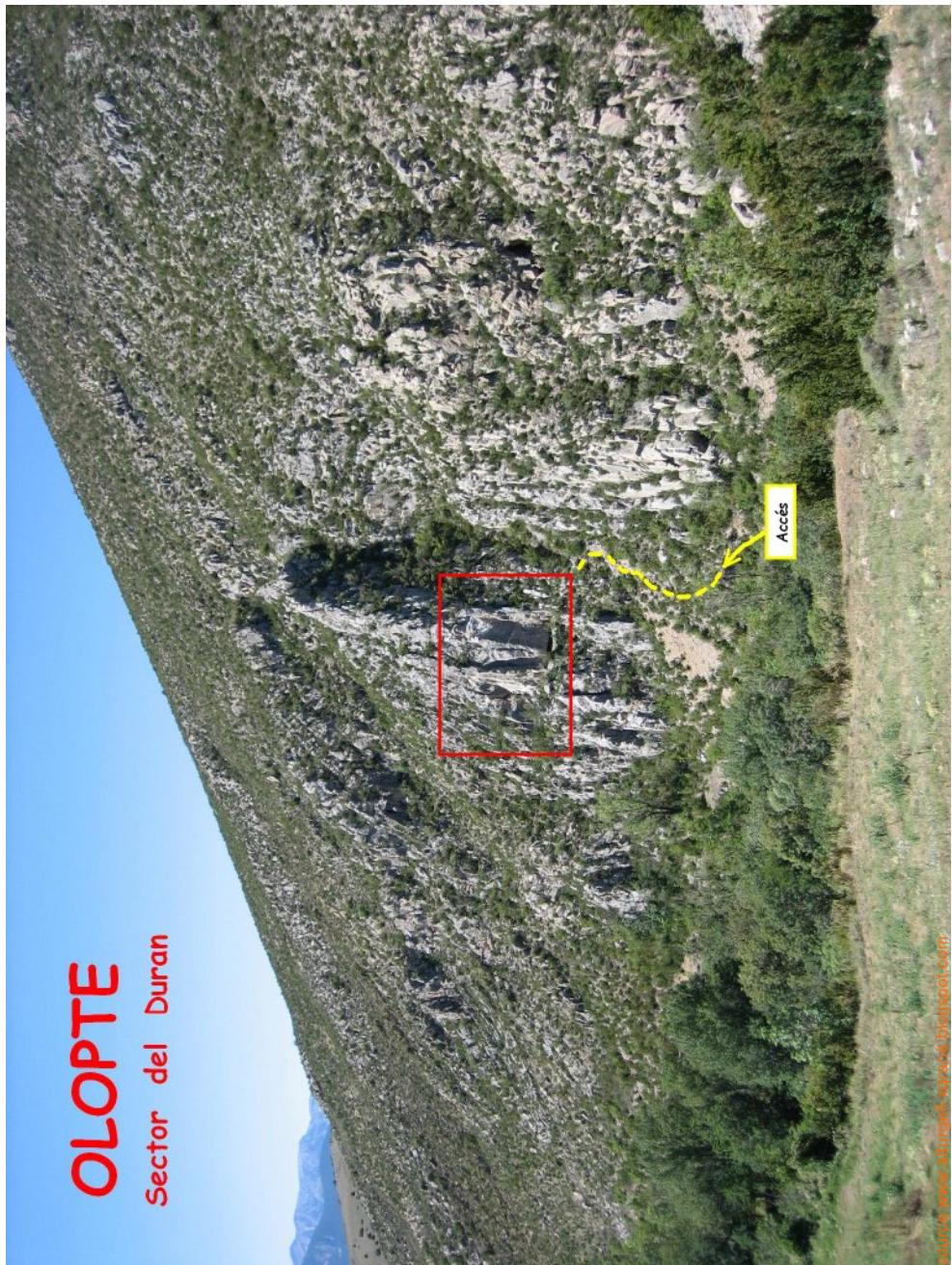
Via "Diedre Central" (150 m. ED"/A₂)

Clua

Una altra bona troballa d'aquesta fructuosa cordada lleidatana la tenim en el buçòlic racó de Clua (la Noguera). El cingle de l'Obaga s'ha mantingut verge fins que Guillem i Ferran Ullastre s'han atrevit a apropar-se al seu discret conglomerat i obrir-hi el traçat més descarat: el **Diedre Central** (21-6-03). Aquest dur

recorregut de fissura desequipat presenta una escalada força sostinguda sobre un rocam d'una consistència poc fiable en ocasions. En conjunt, una ascensió amb molt caràcter envoltada d'aquell ambient humit i el contrallum que repel·leix la mirada. Porteu uns 12 pitons variats, ganxo, tascons i camalots fins al núm. 3,5 (mitjans repetits). Aproximació curta i evident (3 min) des de la ctra. de Clua per un corriol (flites). Una vegada al cim, seguim per la vora del cingle a l'W fins a una pista que baixa al N. Al Ir trencall agafem a mà dreta direcció a Clua (1 h). Només per a gent atrevida i en època de secà. Accés per la ctra. Artesa de Segre-Baldomà.

OLOPTE

Sector del Duran

Alt Urgel (3)

source www.alturgell.xarxa.cat/biblioteca.com

KOMANDO
ZERDANYA.

SECTOR DEL DURAN. OLOPTE. 1.120m
ORIENTACIÓ EST. EKİPAT AMB PARABOLS 10mm

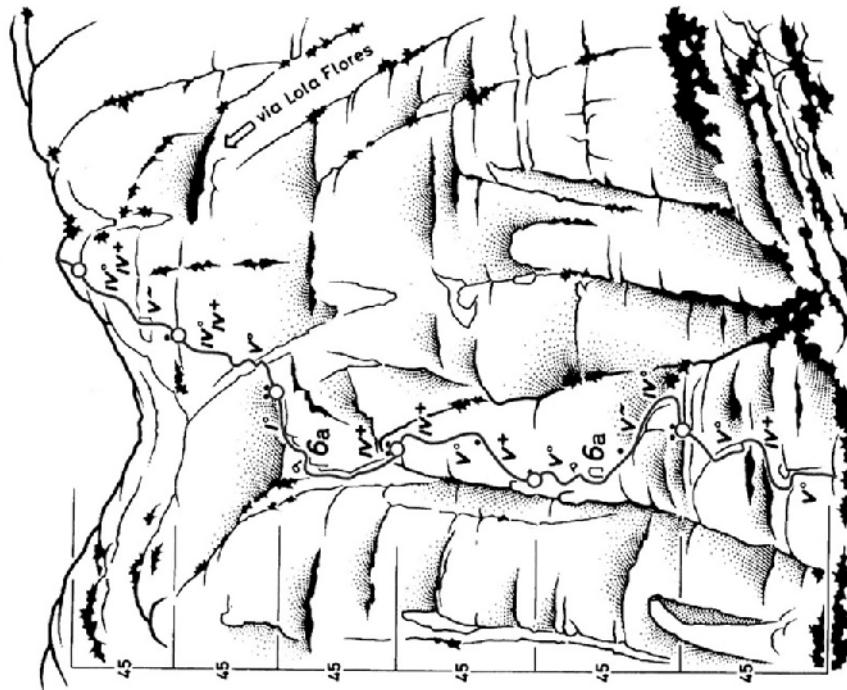
1- TINC POR 6a	5- CUCHUILA 6a	8- PRIMERA 5	11- ALPINIA 5+
2- LA YAYA MARIA IV	6- MONTREBEI 4+	9- ENGANYABOBOS 6b+	12- LAURA 4+
3- OLLA 5	7- ACUAMAN 5+	10- KOMANDO ZERDANYA 6c+	13- VARIANT 4
4- BABARESSA 5			

INSTINTO CLASICO !!!!!

source:www.alturgell-xgrane.blogspot.com

Al veí roc de Rumbau, ben visible des d'Oliana, no li faltén qualitats per vestir-lo de vies, però té poca tirada per al personal oberturista malgrat la seva llaminera façana i còmode accés. Molt de tant en tant hi apareix alguna nova via com l'**Alto standing** (29-9-02) gràcies a Sergio Ramos i A. Ballart, aprofitant els millors trams de roca, que varia substancialment en poc espai. Aquesta sinuosa escalada en lliure supera un esperó característic situat a l'esquerra del bosc penjat i assoleix el cim de la millor manera. Via mínimament equipada en la qual seran útils uns 5 pitons, tascons i camalot núm. 1. Roca bona en general amb algun tram exposat. Accés evident des de la pista que surt a la dreta de can Boix, i descens des del cim per darrere, on trobarem la pista que davalla vertiginosament cap a Castell Llebre.

OLIANA. Roc de Rumbau

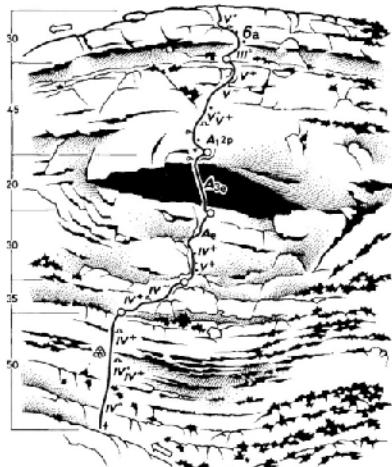
ALT URGELL- SERRA DE SANT JOAN Sector Pont Natural

VIA CHARTREUSE (190 m. ED-)

1ª asc.: 25 abril 04 per Miquel Blanco, Jaume Prat i Armand Ballart.

Material : joc de tascons i joc d'aliens. Dificultat obligada : 6a. Roca bona en general, excepte un tram de l'última tirada. Destaca la bellesa del quart llarg. Descens per la canal de l'esquerra.

Via "del Gran Sostre" (210 m. MD⁺/A₃)Via "Dismi" (220 m. ED⁺/A₃)**ALT URGELL**

Si alguna cosa destaca a primer cop d'ull de la vusta serra de Sant Joan, és sens dubte un monumental sostre harmònicsament retallat a mitja paret. A Jaume Cloet Paca no se li escapa l'oçasió d'obrir tal exemplar per on més tira, gaudint de la satisfacció i l'admiració d'un servidor que li dóna corda i moral entre un i altre espit, amb un total de 17 passos ben calibrats. Si bé la part inferior de l'itinerari és poc atractiva en general, després del sostre encara hi trobareu passatges prou interessants per sortir contents al cim. La via **del Gran Sostre** (25 10 03) es troba pràcticament equipada però cal portar el joc de tascons, frenets mitjans, 20 cintes i una càmera de fotos per captar una imatge tan poc habitual. L'aproximació s'efectua pel llom que puja directament al peu de la característica planxa vermella de l'esquerra, i posteriorment es travessa cap a sota el sostre (50 min). El descens es fa per darrere direcció W seguint pel bosc a prop de la carena fins al

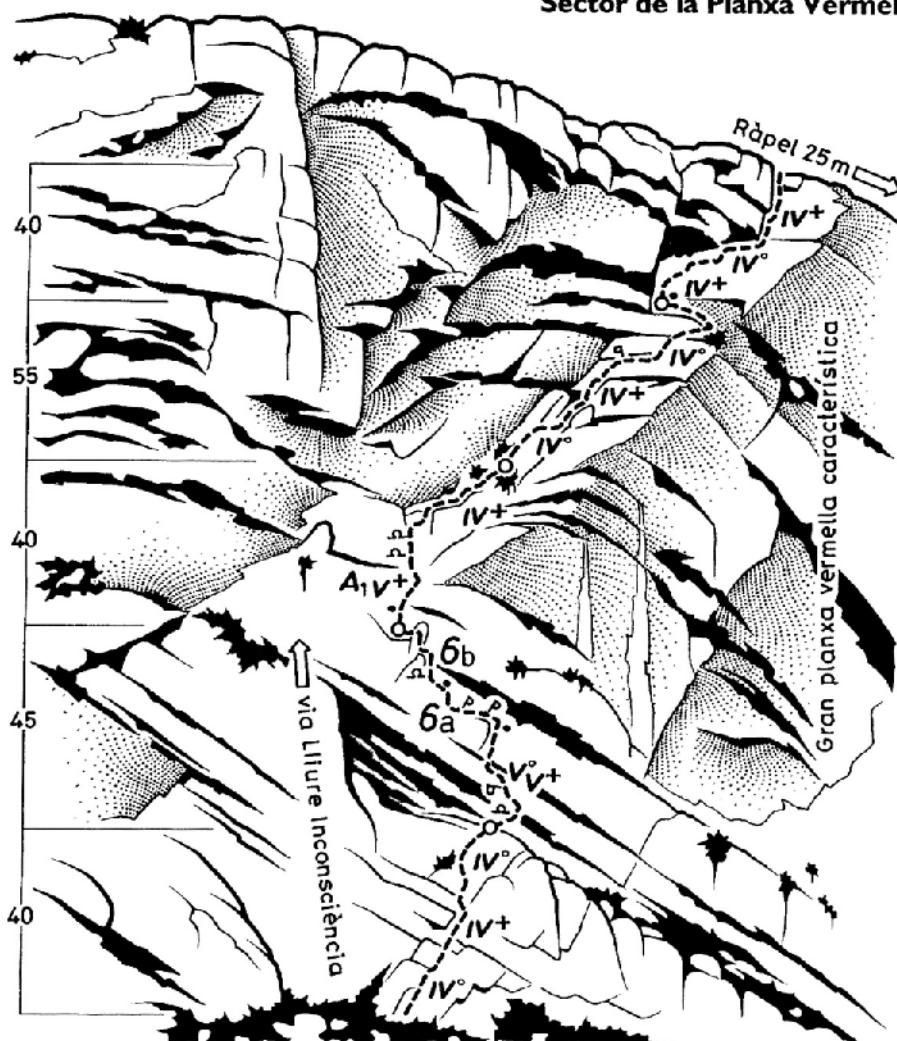
marcat coll que domina la gran planxa vermella. En un arbre trobarem bagues amb *mallon* per muntar un ràpel de 25 m fins a una àmplia feixa. Seguint la direcció al sostre localitzarem un balxador factible a mà dreta que ens deixarà al peu de la muralla.

Al sector central i a la dreta de la via **Josep Mª Montfort**: J.G. Coca, J. Canelles, J. Cenás, X. Escrivà, Natxo i M. Dòria enlesseixen després de diverses jornades de feina el 1r traçat equipat amb parabolts de tot el vessant: la via **Dismi** (21 9 03). Interessant escalada en conjunt, en sovintegen els passos d'adherència sobre un calcari més compacte i monòlitic del que sembla a primera vista. Dificultat obligada de 6a. Cal durunes 12 cintes i els tascons (opcionals). Descens cap a la dreta a cercar la 2a canal més marcada que es baixa caminant, i aproximació des del coll de l'Apallacor en poc més de 40 min.

ALT URGELL

SERRA DE SANT JOAN

Sector de la Planxa Vermella

via Spirit (220 m. ED-)

1ª asc.: 17 gener 04 per Jaume Clotet "Paca" i Armand Ballart. Dif.: 6a oblig.

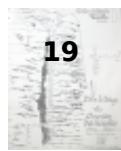
Material: 6 pitons variats, cordinos, joc de tascons, aliens i cintes molt llargues.

Evident itinerari en roca molt bona, amb un L2 de pel·lícula i final del tot elegant.

LA MAISON
DE LA MONTAGNE

Alt Urgel (3)

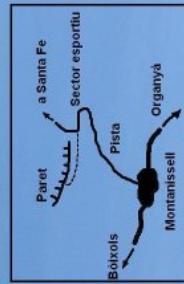

SERRA DE SANT JOAN (MONTANISSELL)

Via "Racons d'il·lusions"
200 mts, 6c+ (6b, Ae)
Portar joc d'allens, friends i
tascons. Aproximació; 15'
via;unes 3 hores

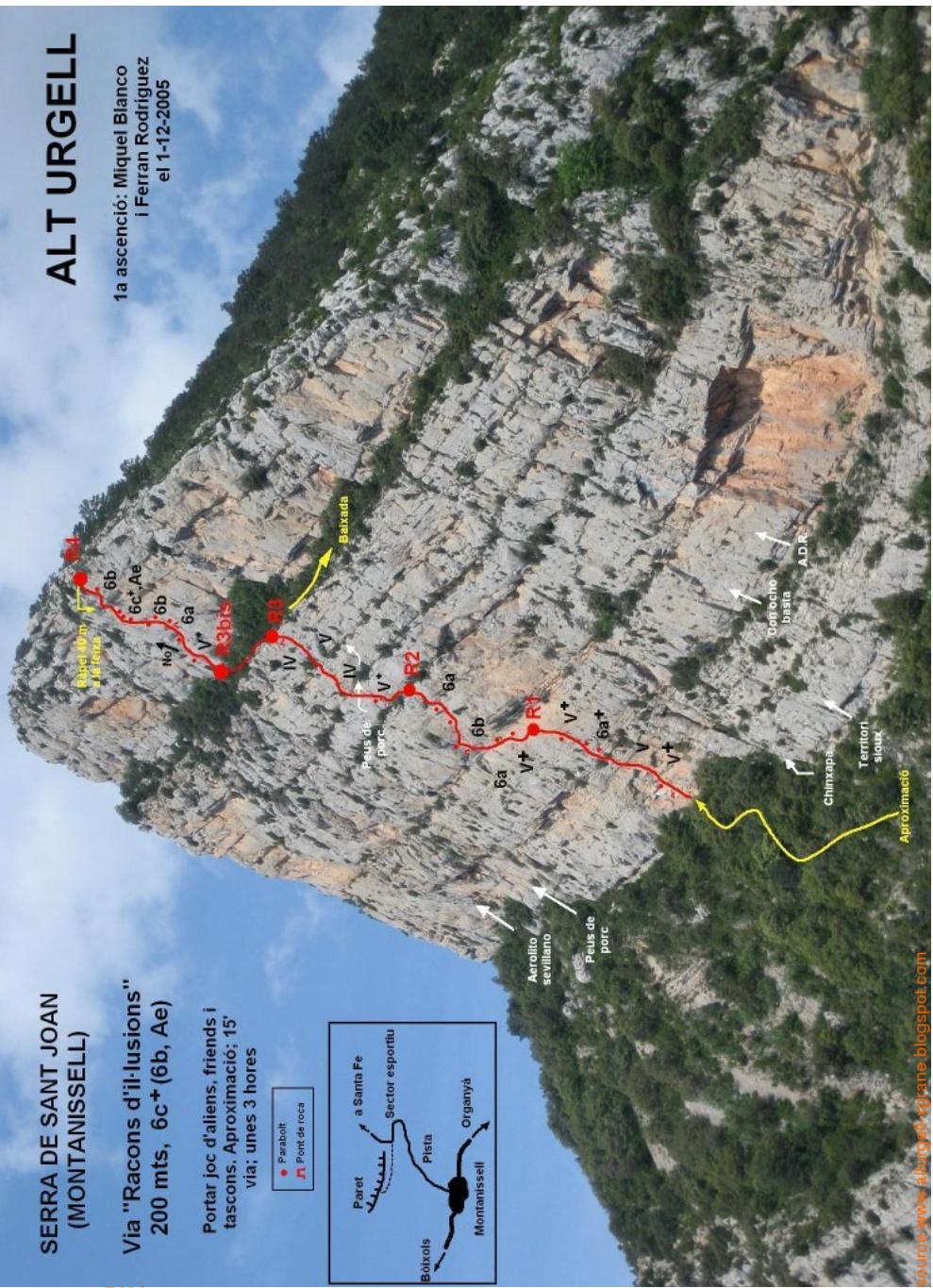

Portar joc d'allens, friends i
tascons. Aproximació; 15'
via;unes 3 hores

ALT URGELL

1a ascenció: Miquel Blanco
i Ferran Rodriguez
el 1-12-2005

Alt Urgel (3)

Sector d'escalada de la Placa d'en Marcel (Organyà-Alt Urgell)

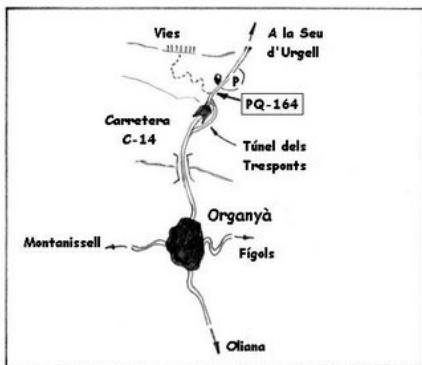

ORGANYÀ

Sector d'escalada

"Placa d'en Marcel"

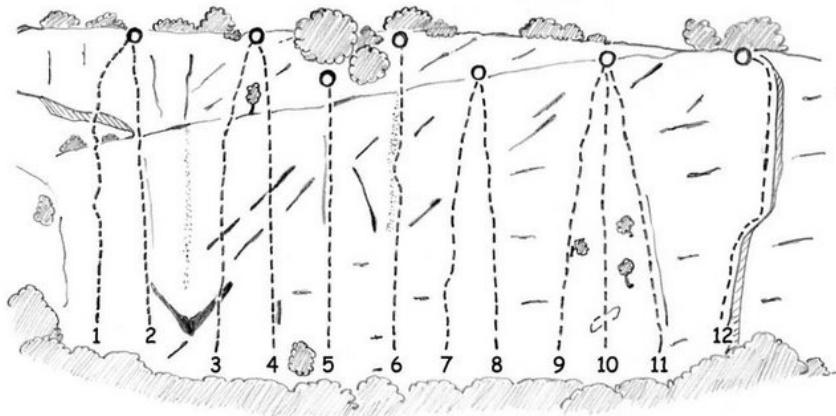
Accés

Aproximació 5 minuts.

Vies d'escalada

		Grau	Assegurances
- 1	The big bang	5b	(7)
- 2	El cau	5b+	(8)
- 3	Forat negre	5c	(8)
- 4	Metrosexual	5c	(9)
- 5	Kéfir	5b	(7)
- 6	A tope	6a+	(9)
- 7	Vas bé	5c	(10)
- 8	Progressa adequadament	5b+	(9)
- 9	La figuereta	5c	(9)
- 10	La senyo no xirula	5b	(10)
- 11	Avalakov	5a	(10)
- 12	Diedre bonsai	4c	(7)

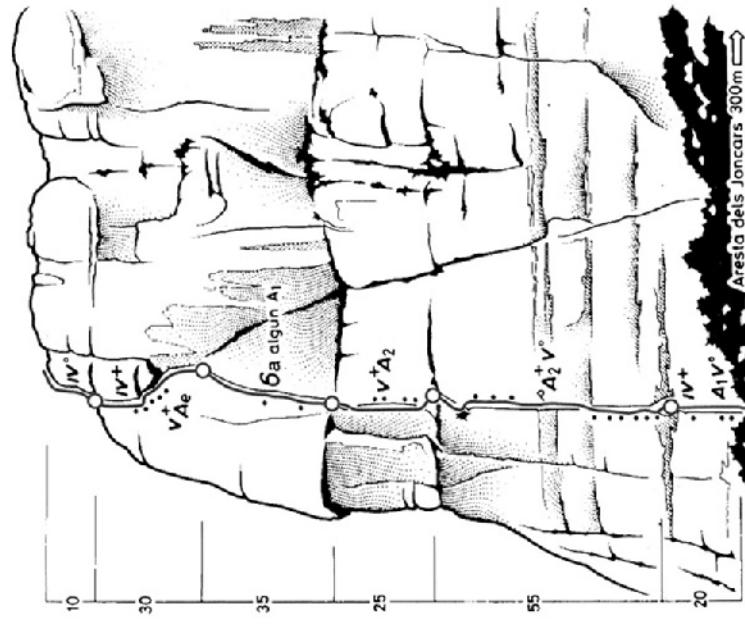
Vies equipades amb parabolts i cadena amb anella a la reunió.

Orientació sud. Alçada màxima 20 metres.

Sector ideal per a iniciació. Noms a peu de via.

SANT HONORAT. Muralla nord

Via "Callejón sin salida" (175 m. ED'/A₂ +)

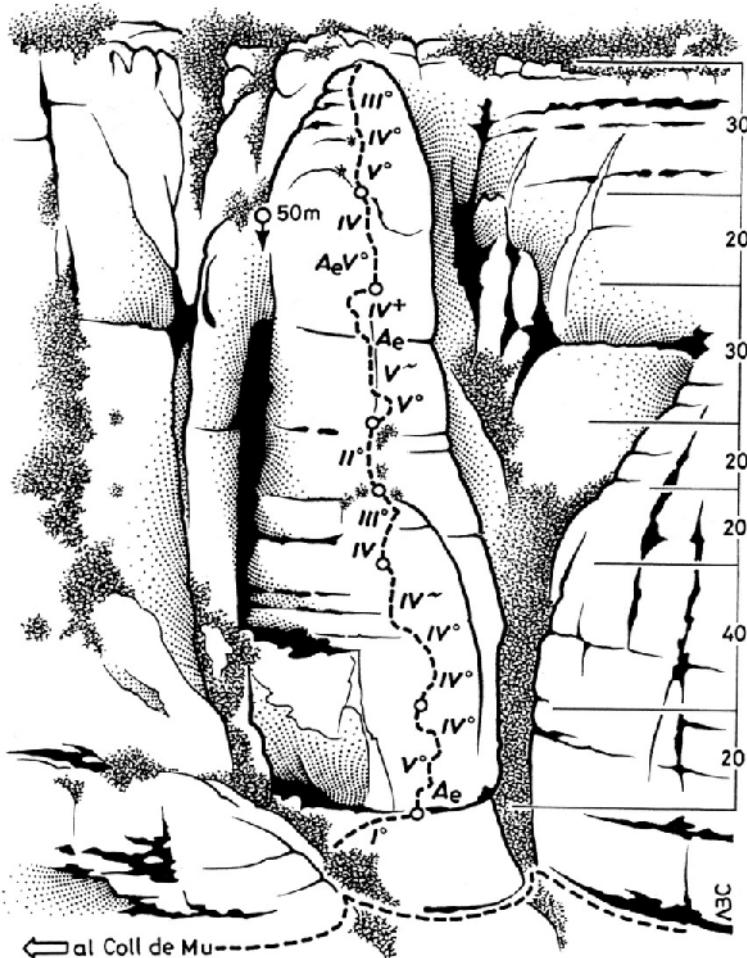
Sant Honorat

A l'extrem oriental de la mola de Sant Honorat, Óscar Medel, Sergi Parcerisas i "Husa" obren la via **Callejón sin salida** (novembre'02), una pregona i rectilínia fissura, potser la més definida de tot el vessant N. Escalada combinada exigent sobre conglomerat mediocre, però millor del que aparenta, amb un curiós tram banyat de calcari. Porteu de 15 a 20 pitons variats, 3-4 bongs i friends mitjans i grossos. Aproximació des de l'ermita de Castell Llebre seguint la pista (cadena) fins a la canal que davalla al peu de via (calculeu 1 h llarga).

ALT URGELL

Serra de Sant Honorat

Centinel·la de Tres Ponts

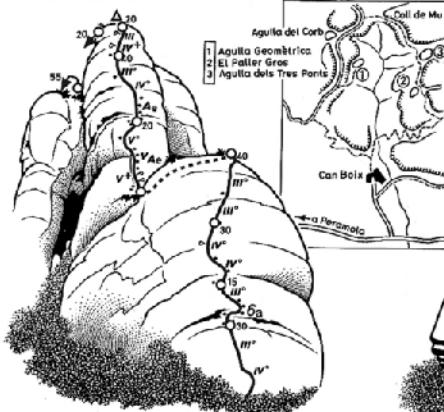

Aresta Idil·lica (180 m. MD/Ae)

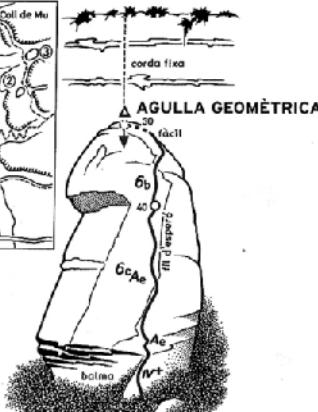
1ª asc.: tardor-01 per Laura García, David Hita, Edu G. Palma i Antonio G. Picazo. Material: 2 pitons i friends mitjans. Descens: 2 ràpels molt espectaculars fins la canal (20 i 50 m.) i varies desgrimpades o ràpels pel llit de la canal hasta el camí.

ALT URGELL. SERRA DE SANT HONORAT

AGULLA DELS TRES PONTS

Via "Aresta Idílica" (195 m. MD/A_e)

Via "Paralelepípedo" (70 m. ED/A_e)

Sant Honorat

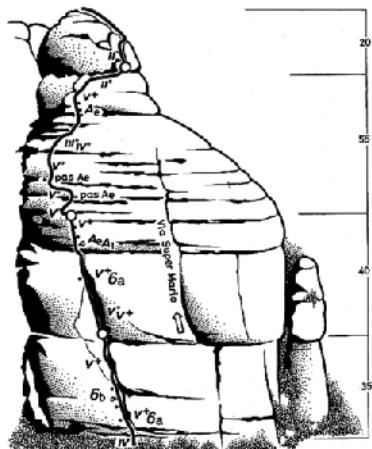
Poc a poc pren consistència aquest màgic ecosistema de conglomerat al costat d'Oliva, un conjunt rocós de categoria, d'unes formes singulars i alguna més que sorprendent. Sens dubte, l'agulla dels Tres Ponts és un exemplar únic. La tardor'01, A. G. Picazo, D. Hita, E. G. Palma i L. Garcia obren l'*Aresta Idílica*, equipada amb burins, espits, parabolts i pitons, sobre un conglomerat variable però bo en conjunt. Els trams fàcils no tenen quaires assegurances, però en general és un itinerari ben protegit, assegurable (màx. obligat: V/A0) i amb bon ambient a la part superior. Hi ha 8 reunions muntades, però es pot fer amb 4 llargs amb cordes de 60 m. Portarem unes 10 cintes, estreps i 12 cordes de 55 m com a mínim. El descens és espectacular: després d'un trràpel de 20 m, segueix un "volat" de 55 m entre els 3 punts de l'agulla que ens deixarà a la canal i al peu de via (algun ràpel curt).

L'"Husa" arrodoneix la jugada equipant la descarada agulla situada a l'altre costat de la vall, sota la pista que porta al coll de Mu. Batejada com l'agulla "Geomètrica" per la seva forma, ofereix una fenomenal línia amb possibilitats d'apurar fins a molt alt nivell, raó principal per assegurar-la des de dalt amb espits en el seu lloc, tot defugint d'equipar-la des de sota en artificial de ploms i fustes. Via **Paralelepípedo**

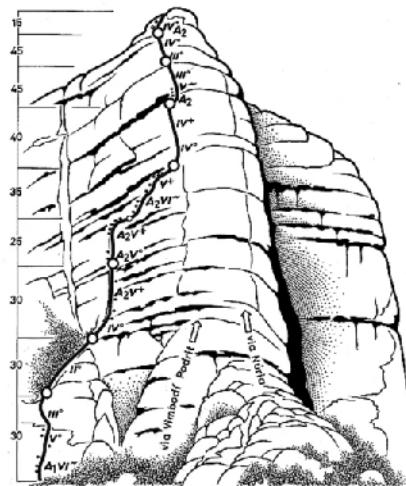
(gener'02), on caldran moltes cintes i uns jumars. Aproximació per un corriol poc marcat (baga vermella i fita), situat uns 100 m al S de l'agulla del Corb, que baixa i passa a prop del peu de via. El descens es fa amb un ràpel curt fins al collet (12 m), on hi ha una corda fixa per remuntar a jumars fins a la cinglera i la pista principal. Aquesta arranca des de Peramola amb bon estat, però després és recomanable l'ús d'un vehicle 4x4. Des de l'hostal Can Boix, un camí ben senyalitzat conduceix en menys d'1 h al coll de Mu per la ruta del Corb. Aquest itinerari retorna a l'hostal per l'altre costat de la vall, però és més fort de pujada.

ALT URGELL, SERRA DE SANT HONORAT

EL PALLER GROS

Via "Patacabra" (150 m. ED⁺/A₁)

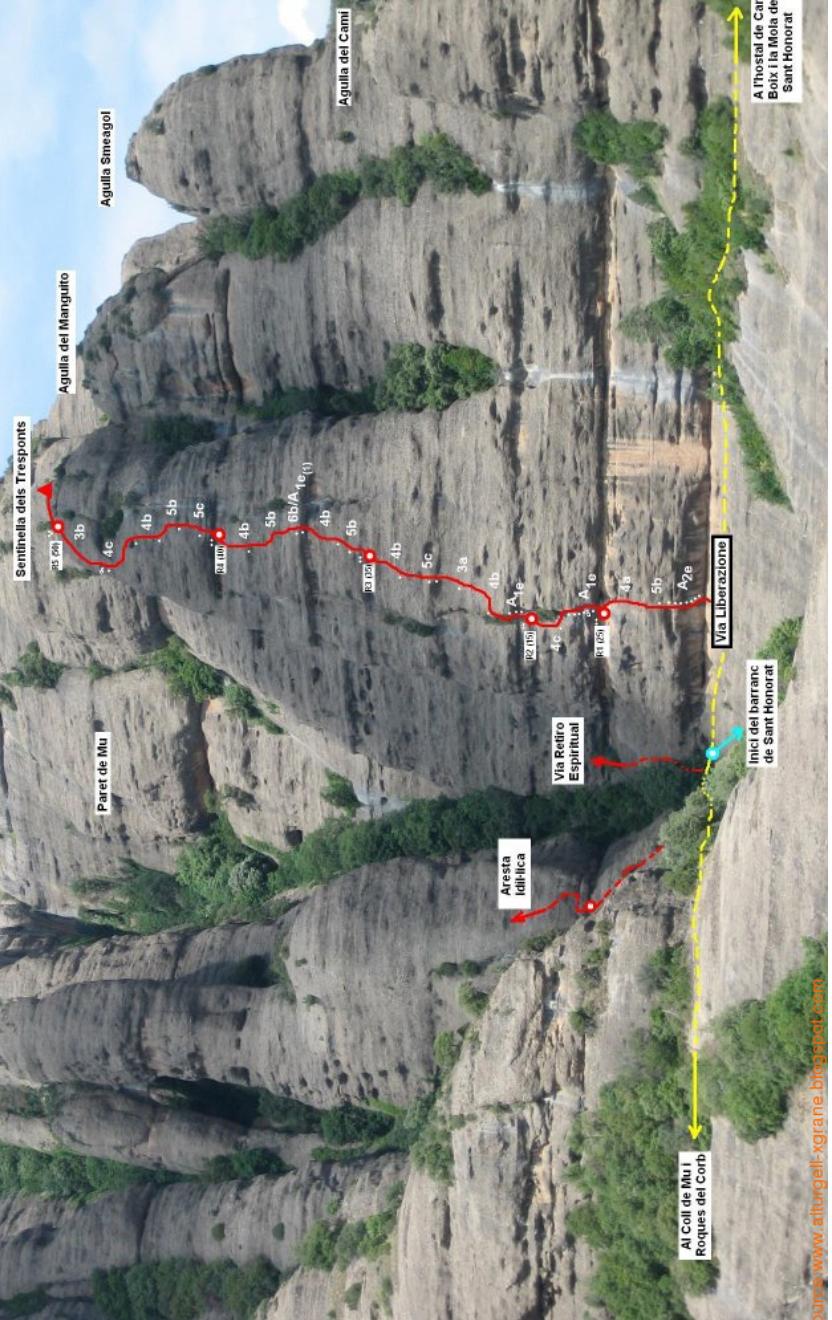

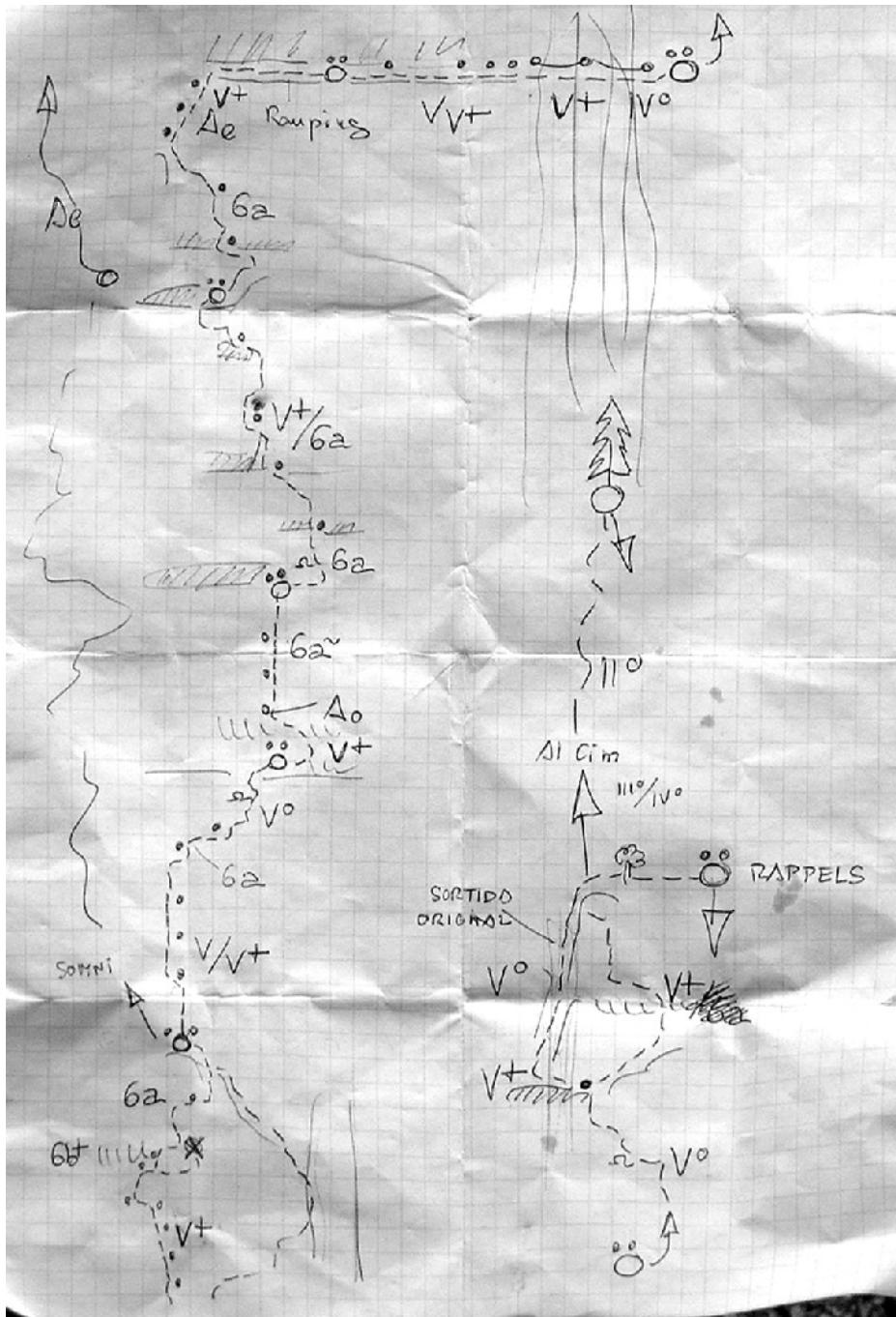
Via "Guerra a la vulgaridad" (295 m. MD⁺/A₂)

Per sota d'aquesta es troba el Paller Gros, on J.M. Codina, *Husa*, realitzà tot sol la línia paral·lela a l'esquerra de la via Super Mario (VERTEX núm. 179). La nova ruta, anomenada **Patacabra** (desembre'01), ofereix un parell de superbis llargs en dièdres tècnics i mantinguts per sortir de la millor manera al cim. La dificultat es concentra en les 2 primeres tirades, que caldrà protegir amb *friends* i on sols trobarem alguns espits, 2 claus i una pota de cabra encastada dins la fissura. Durem un bon assortit de *friends* grossos, tascons i 3 pitons variats. Roca variable. Accés pel barranc de Sant Honorat amb alguns rapells (màx. 30 m) des del peu de l'*Aresta Idílica*.

Al vessant N, les moles de Sant Honorat presenten un estímball considerable on la via *Núria* és la més repetida. A l'esquerra d'aquesta, "Husa" i S. Parcerisas (col·labora "Crispín") obren la via **Guerra a la vulgaritat** (abril'02) per una línia fissurada que ratlla el mur central. L'inici és a la dreta de l'*'Aresta dels Juncars* per un contrafort que ens situa sota mateix de les pregones fissures que cal treballar a fons per superar-les. Portarem uns 8 pitons variats, ganxos, falques, algun plom i els *friends*. Roca dolenta però amb moltes "patates". Accéss des de l'ermita de Castell Llebre a peu per pistes molt pendents. Un cop a l'alçada de les parets, flankejarem a peu de via pel terreny més evident (1h). Descens caminant des del cim per camí ben marcat fins a la pista d'accés.

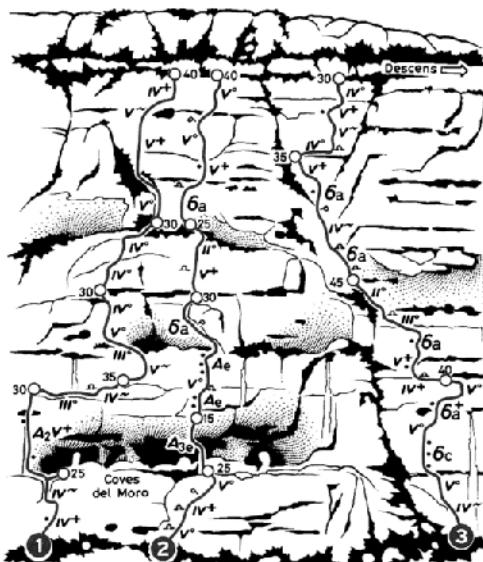
Zona d'escalada de les Roques del Corb i Mola de Sant Honorat

SERRA D'ODÈN. SOLSONÈS

PARET DE CANALDA

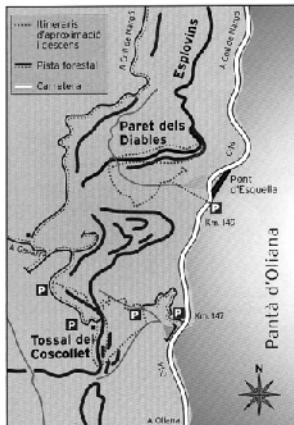
1. Via "Kavernícola" (190 m. MD/A₂)
2. Via "Visibilitat reduïda" (140 m. ED⁻/A_{3e})
3. Via "Fot-li gas" (150 m. ED⁻)

Canalda

Encara queden per descobrir molts itineraris a Canalda posant-hi ganes i imaginació. Últimament, el vessant més oriental de la muralla (les coves del Moro) ha estat el tram més festejat de la paret sobrebet per Lluís Parcerisa, un bon assidu del Solsonès. La via **Kavernícola** (30-5-99), a càrrec d'en J. Subirà i en Lluís, és la més desequipada, però la més

assequible del sector. Cal dur-hi uns 5 pitons variats, ganxo, tascos i *friends* fins al núm. 3. Amb la il·lusió de superar les coves tal com cal, en Lluís hi ha anat en solitari i no li ha quedat més remei que aconseguir la via **Visibilitat reduïda** (12-9-03) a cop d'espit, suportant el fred i la humitat de la boira. Cal dur-hi els *friends* mitjans i cintes llargues. Més a la dreta i陪伴 per Àxel Moles, ens deixen la via **Fot-li gas** (28-6-03), un nou exemple de l'autèntic estil "canalero", principal responsable del caràcter i solitud d'aquesta zona. Porteu el joc de *friends*, cintes llargues i sobrebet donau la "talla" en el 6a del 3r llarg.

Aproximació

Opció a: des de baix per la pista (vehicles 4x4) i el torrent (fites). De 50 min a 1:30 h depenent d'on hagim deixat el cotxe.

Opció b: des del cim del Coscollet. Per arribar-hi sortim de Coll de Nargó per la carretera a Isona i, passades les masies de Nargó, prenem una pista (4x4) a l'esquerda (senyals grocs de "Vall a la Gavarra en BTT") fins al pla de Serradarragues, i d'aquí sempre amunt fins al cim. Davallarem a peu en direcció S pel fil de la paret fins a una feixa de cabres, per on desgrimpem i accedim a la base de la paret (2 h).

Opció c (per a les vies 5 i 6): també des del cim baixem per la pista al NW fins a trobar un collet, d'on surt una canal a l'E (fites). Baixem fins a una feixa i pugem per aquela fins a peu de via (40 min).

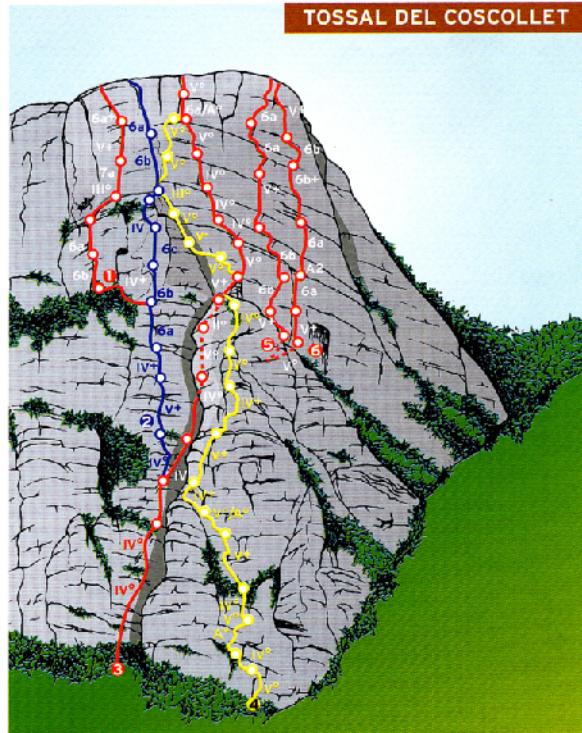
Descens: si tenim el cotxe a baix, desgrimparem per la feixa de cabres (opcio o d'aproximació) per anar a buscar el torrent i la pista fins al cotxe (2 h:30 h).

Tipus de roca i orientació: la roca és calcària de qualitat variable, que millora amb l'altura. La paret mira a l'est/sud est. **Època ideal:** primavera i tardor

On dormir: es pot acampar al cim del Coscollet.

Ressenyes:

- GRÀCA, J. i OLMEDA, A. *Guia de escaladas en el Alt Urgell*. Ed. Desnivel, 1996.
- Bar Tahussà de Coll de Nargó.

Les vies

1. **Pal Pechi.** 250 m. Dif. màx: 7a. la asc: M. Millet i company. Itinerari lluire i monocòrnia, equipat amb pitons a l'estil de la Germans Millet. Porteu joc de friends i tascons i cordines.

2. **Germans Millet.** 535 m. 6c. Horari aprox: 5 h. M. Millet i I. Millet, el 12-3-94. Una de les més repetides gràcies a la qualitat de la roca i als pitons (uns 33) que ens marquen el camí en tot moment. Porteu joc de friends i de tascons, cordines i 4 pitons.

3. **Directa.** 650 m. V+. 7 h. J. Giné i L. Melgosa, el 24-6-78. És la via pionera, però no gaudex de gaire bona fama. Sinuosa i desequilibrada, fa que més d'una cordada surti de nit. Porteu 8 pitons i friends.

4. **Neuronium.** 700 m. 6a. 6-7 h. A. G. Picazo, D. Hita i Ó. Medel. l'octubre'01. Bonica via que aprofita el bu i millor de la paret en tota la seva extensió. Les reunions, així com els passos claus, es troben equipats amb espits i parabolts i fan d'aquesta ruta una opció interessant com a primer contacte amb el Tossal. Porteu un joc de friends, bagues i 10 cintes. 43 expansions i 13 pitons a la via.

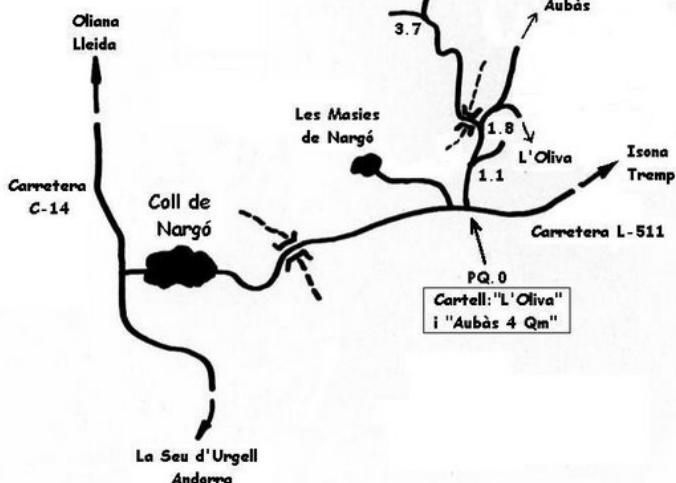
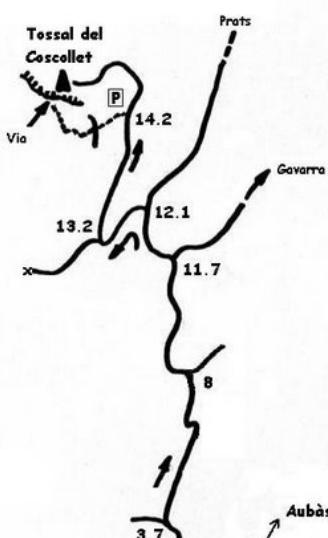
5. **Aberració Noturna.** 250 m. 6b. 6-8 h. I. Charles, E. G. Palma i M. Blanco, el 5/12/00. Via exigent però recomanable en conjunt. Porteu 12 universals, friends, tascons i aliens. Porteada 10 espits.

6. **Svetlesse.** 240m. 5b+/A2 (6a obligat). 7 h. S. Llop, D. Hita i M. Blanco, el maig'98. Bonica escalada, vertical i difícil. Sequeix els diàdres centrals de la paret. Porteu 12 pitons, un ganxo, friends i tascons. 17 ferros i un parell d'espits a la via.

Aproximació al Tossal del Coscollet

Accés: L'aproximació més còmode és agafar la pista que surt 2 Qm després de Coll de Nargó, 100 metres després del trencall de les Masies de Nargó. Són 14.2 Qm en bastant bon estat, es pot pujar amb un vehicle normal a poc a poc. Si posem el comptequilòmetres a zero i anem deixant les pistes segons el croquis ni hi ha problema per arribar al pàrquing. Deixem el cotxe a prop del cim en un espai al costat del camí tot just passada la canal de baixada, evident a mà esquerra i, amb la visió davant nostre del cim del Coscollet.

La baixada a peu de via per la canal és bastant salvatge, primer per bosc i després per tarteres fins als 3 ràpels del barranc. Acabats aquests enfilem un tram delicat fins a peu de paret i anem resseguint la base per un corriol. Als 20 minuts enfilem uns graons fàcils fins a peu de via, amagat darrera uns arbres, traces de pas i alguna fita. Parabolí visible a prop de terra.

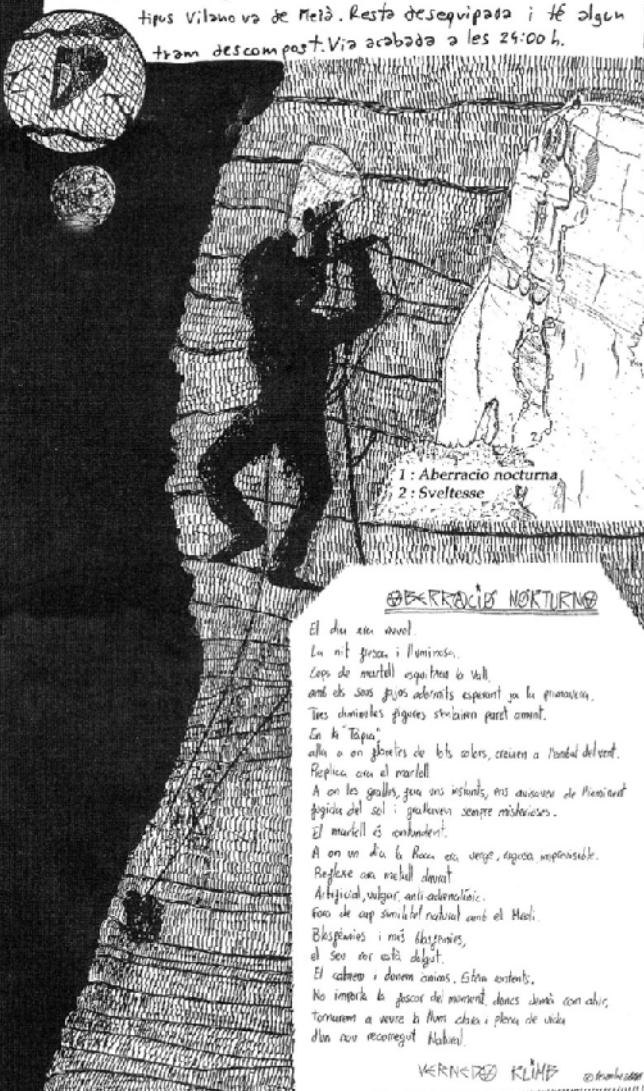

Tossal de COSCOLLET (CARA ESTE) 1611M SERRA D'AUBENC

ABERRACIO NOCTURNA

- 6b 250m. 1er Asc: Per Eduard Garcia Palma, Ignasi Charles i M. Blanco 8-12-00.
- Portar 10 pitons (universals), joc de tascons i dralians, Friends i cordinos.
- Vertical itinerari, molt entrefingut, sobre roca estratificada, tipus Vilanova de Meià. Resta desequipada i té algun tram descompost. Via acabada a les 24:00 h.

El dia era aviat.
La nit grata i l'umbrissa.
Cops de martell esquinen la Vall
amb els sons jocs afonats esperant ja la granadina.
Tres dominguets figures treballen parellament.
En hi "Tapa"
allà o en globetes de tots colors, creuen a l'ombra del vent.
Repica com el martell
A on les gallines, gira uns instants, ens ausavent de l'escletxa
figurí del sol i guatrem sempre més i més.
El martell és contundent.
A on un dia la Roca era, verge, segura impensable.
Repica com martell damunt
Artificial vulgar, anti adoracions.
Fos de cap simulat ruralitzat amb el Martell.
Blesstones i més blesstones,
el seu ver està degut.
El caltre i doncs canvis. Estan contents.
No importa la fosa del moment, doncs doncs con alivis,
torment a veure la llum clara i plena de vida
d'un nou reconegut Nahim!

VERNEDO KIMB

LA MAISON
DE LA MONTAGNE

Alt Urgel (3)

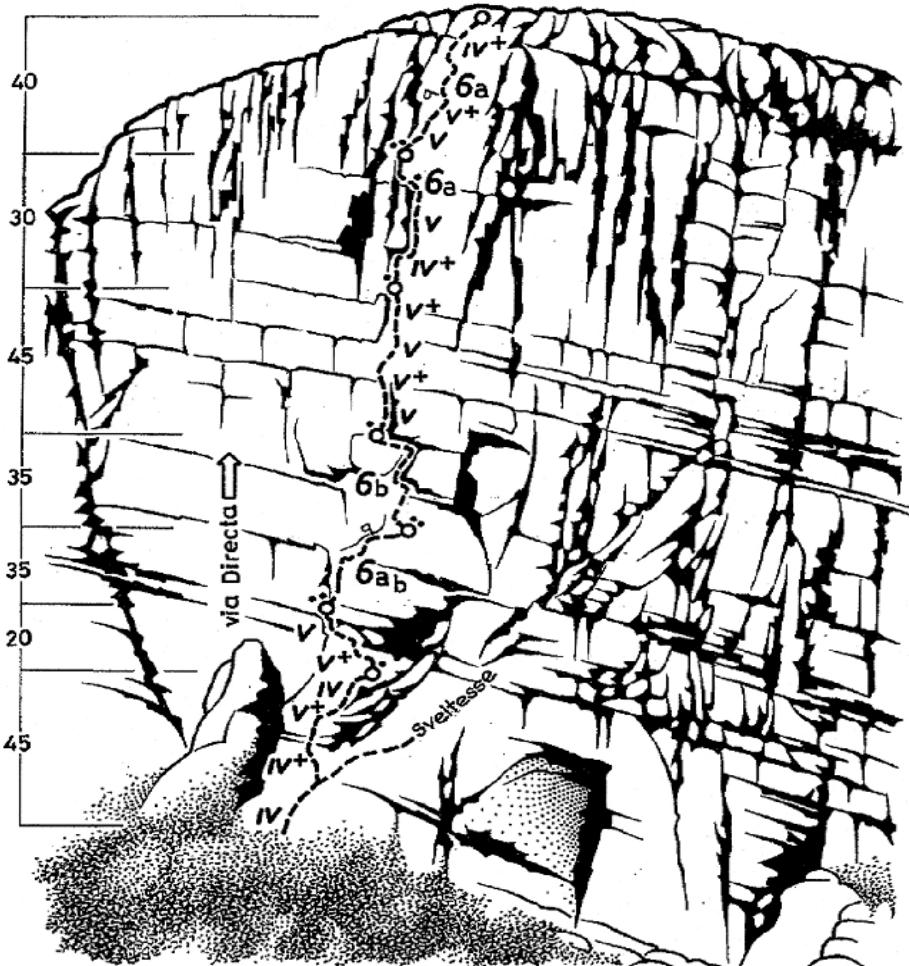
Coscollet

L'aberració nocturna

Al tossal del Coscollet, una 3a via supera el frontó fins gràcies a Miquel Bienco, Eduard García Palma i Ignasi Charles, a l'esquerra de la via Svetlana (veure VERTÈX núm. 167). L'**Aberració nocturna** (3-12-03) ofereix una interessant escalada tòica. Viu nova do Moia,

totalment en lliure i sobre una roca estriada on caldrà assegurar-se amb una 10 pitons (universals), trossos, allens, friends i cordinos. Desocupada i amb algun tram descompost. Acaba a mitjanit amb l'ajuda dels frontalits, una acrèvida gesta atesa a verticalitat i dificultat mantinguda als últims

llargs, on hi ha l'únic espai de progressió de l'itinerari. Aproximació per la pista (tot terreny) des de la carretera de Coll de Nargó a sots fins el cim del Coscollet (senyals grans de "Volta a la Gavarra"). Un cop al cim que forma el Tossa, a NE, davallar per la canal (El fins a una tronja horrosa que porta el peu de via.

Via «Aberració Nokturna» (250 m. ED⁻)

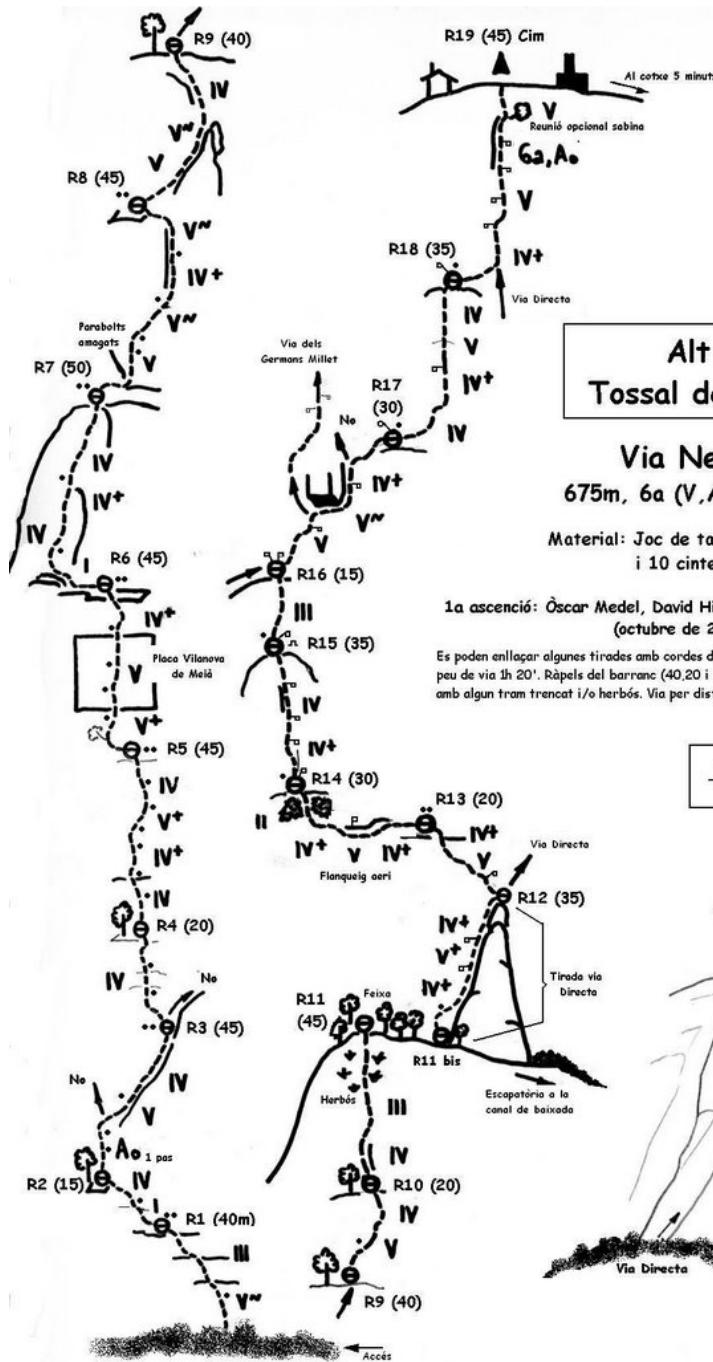
OLIANA. TOSSAL DEL COSCOLLET

Via «Neuronium» (675 m. MD)

Tossal del Coscollet

L'estiu passat, Antonio G. Picado, Óscar Medel i David Rita, amb l'ajuda de José Rodríguez i Miquel Blanco, enfeixaren la via **Neuronium**, l'alternativa més elegant d'aquest vessant est on fins ara l'eix principal de l'ascensió era la via **Directa**. Aquesta nova via ofereix 20 llargs en línia assequibles il·luminat, amb pararolls i espits repartits per les branques per facilitar una llarga ascensió de més de 650 m (reunions equipades). S'hi ha de sumar una aproximació d'unes 2 h per la vall i un entretingut descens d'entre 2 i 3 h per la carena que es desprèn al sud. Es d'agafar la tasca feta per els escaladors obrint camí, netejant i semiequipant un itinerari d'aquestes característiques en un racó de món reservat a l'aventura vertical. Per a proximes repeticions caldrà portar un joc de friends i algun clau variat per si el cas. La 1a ascensió es va realitzar l'octubre'01 després d'una intensa jornada que exigió sortir per la via **Directa** Junada la complexitat del terreny a la part més crua de la parell.

Alt Urgell Tossal del Coscollet

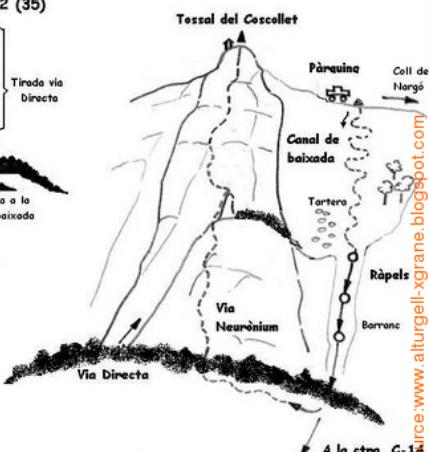
Via Neuroniun
675m, 6a (V,A0), 6 a 8 hores

Material: Joc de tascons i friends, bagues
i 10 cintes llargues

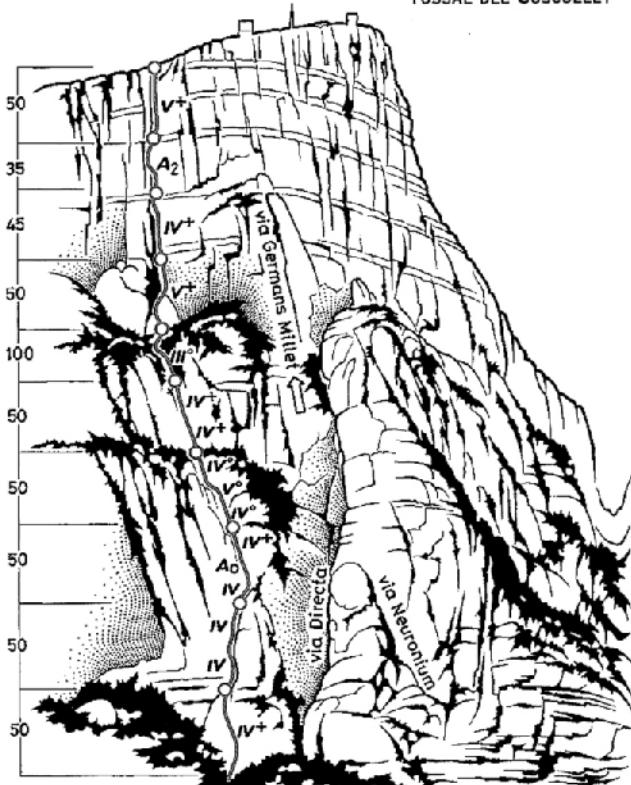
1a ascenció: Òscar Medel, David Hita i Antonio García Picazo
(octubre de 2001)

Es poden enllaçar algunes tirades amb cordes de 60 metres. Aproximació del cotxe a peu de via 1h 20'. Ràpels del barranc (40,20 i 50m) reequipats. Roca bastant bona amb algun tram trencat i/o herbós. Via per disfrutar dels llocs agrests i solitaris.

• Parabolts o espit
□ Pitó

Via "La Festa del Paca" (530m. MD⁺/A₂)

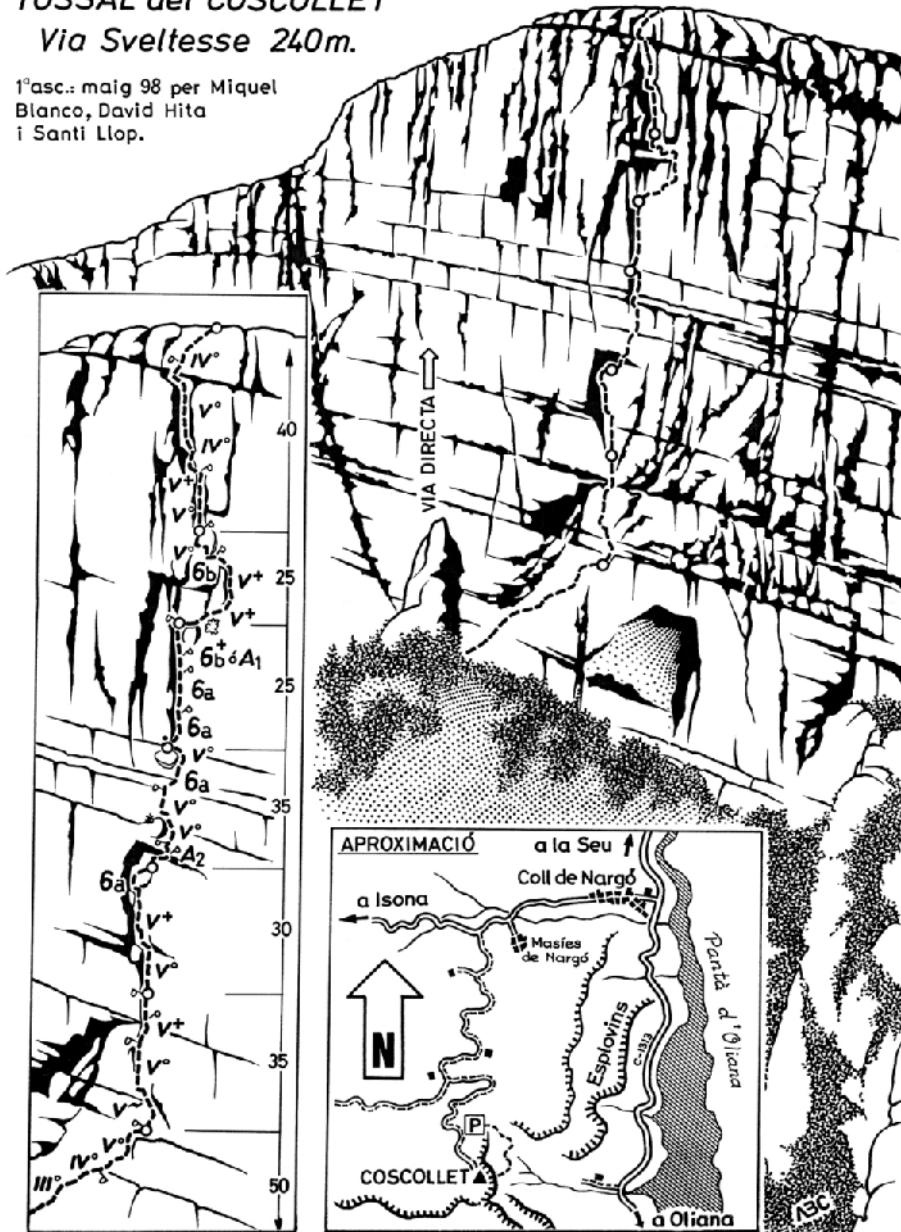
Al tossal del Coscollet, Jaume Clotet obre la seva **Festa del Paca** (16-10-02) aprofitant tota la lògica a l'esquerra de la Germans Millet. El traçat és bastant assequible en general, amb tan sols un penúltim llarg laboriós on caldran uns 10

pitons variats. A la resta n'hi haurà prou amb tascons i friends. Roca bona en conjunt malgrat la presència de vegetació en molts indrets. L'accés més recomanable es realitza deixant el cotxe (millor 4x4) una mica abans d'arribar al cim i baixant per la canal principal fins que s'inclina molt i trobem 3 ràpels instal·lats (40, 20 i 50 m). Després remuntem en diagonal ascendent fins a peu de paret (1:30 h).

TOSSAL del COSCOLLET

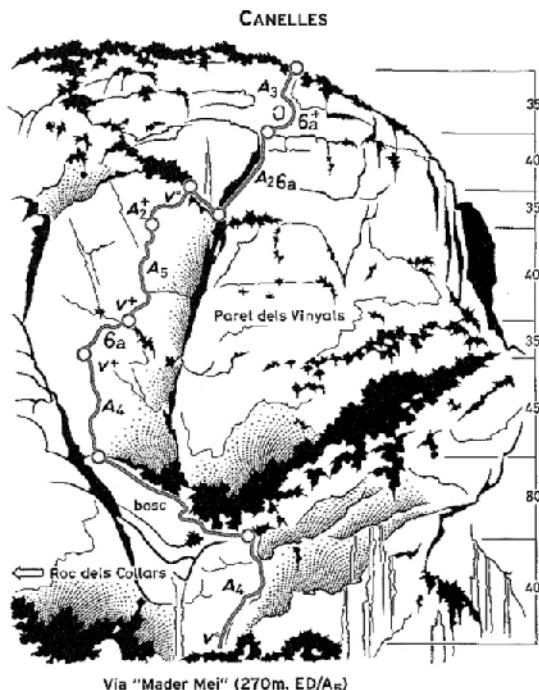
Via Sveltesse 240m.

1er asc.: maig 98 per Miquel
Blanco, David Hita
i Santi Llop.

Anant d'Organyà a Perles, un trencall a Canelles ens revela el cercle rocós que forma l'esquena de la roca Narieda (E), bastante freqüentada últimament. Seguint la mirada a l'E destaca la planxa del roc dels Collars i a la seva dreta la paret dels Vinyals, escenari d'un nou sector dedicat a la disciplina "non expansion".

Durant l'hivern de 99, Marcel Millet, Xavier Bonatti, Jordi Comas i Sergi obren la via **Mader Mei** (A5), tot un repte de progressió per murs calcaris no sempre excel·lents, on el compromís i l'exposició contrasten amb la pau alentida d'aquest racó de món. Portar material "a sac". Cal destacar que molt més a la dreta, seguint la cinglera, existeix una gran cova molt característica on aquest grup "non expansion" aconsegueix una ruta d'A5+. Aquí tota l'imaginació és poca per superar pam a pam el considerable sostre-desplom que domina la contrada. Cal dur més de 100 pitons, ploms a dojo, ganxos, fustes i tot allò que pugui aguantar un cos ben penjat. La via **Rumba catalana** (any 2000) consta d'un 1r llarg d'A3+ (35 m) i d'un 2n d'A5+ (55 m) fins a l'R2 amb un ràpel que torna a la realitat, mai millor dit.

Via "Mader Mei" (270m. ED/A5)